

Det ville vi meget gerne have klarhed over, men det var ikke muligt at få. Det er én af grunden til, at vi er så fantastisk utilfredse med den måde, som det her er foregået på.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Når man lytter til fru Jette Gottlieb, så kunne man godt få det indtryk, at også her skulle der være tale om forringelser i forhold til systemet. Hvordan er det i dag, hvis man mister sin dagpengeret? Hvordan er det i dag, hvis man undlader at betale kontingentet til arbejdsløsheds-kassen? Hvordan er det i dag, hvis man ryger på bistandshjælp?

Jamen så er situationen, så vidt jeg kan se, præcis den samme, som den vil være i fremtiden. Så fortaber man retten til efterløn. Sådan er det, og det er der ikke nogen som helst ændringer ved.

Hvis fru Jette Gottlieb i øvrigt læser det ændringsforslag, som arbejdsministeren har stillet omkring § 62 i arbejdsløshedsloven, så fremgår det klart, i hvilke situationer man kan få sit efterlønsbidrag tilbage, hvis man er afskåret på grund af sygdom. Og her taler man om sygdom bredt defineret, og hvis man har siddet i spjældet osv.. Der er nogle meget klare definitioner på det. Sådan er det.

Første næstformand (Birte Weiss):

Fru Jette Gottlieb, derefter hr. Kim Behnke som ordfører.

Jette Gottlieb (EL):

Jamen det er faktisk meget morsomt, for nu fik jeg for første gang et klart svar. Nu blev det klart tilkendegivet, at hvis man ryger ud af dagpengesystemet, så får man ikke sine penge tilbage. Forskellen fra før er, at man ekstra har indbetalt et kontingent til et helt bestemt formål, nemlig efterlønnen.

Det får man altså ikke tilbage, hvis man ryger ud. Det sagde hr. Dyrlund. Det har jeg ikke kunnet få arbejdsministeren til at sige klart. Jeg kunne få finansministeren til at sige det på et tidspunkt, men det rummede en vis uklarhed, da det kom som et svar på et spørgsmål her i salen en onsdag.

Her fik jeg i hvert fald en slags svar fra hr. Dyrlund. Om det så skal være det endelige svar er jeg ikke klar over, men det får jeg vel at vide, når næste lovforslag bliver fremsat.

Første næstformand (Birte Weiss):

Hr. Poul Erik Dyrlund, og så er det absolut sidste runde af korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg skal sige til fru Jette Gottlieb, at det kontingent, der betales i dag til arbejdsløsheds-kassen, har også to meget klare formål. Punkt 1: At forsikre sig imod arbejdsløshed. Punkt 2: At betale kontingent, således at man kan få efterløn den dag, man er berettiget til det.

Der er to meget klare formål. Det er der også i det fremtidige kontingent.

Kim Behnke (FP):

Det er lidt ærgerligt med debatten i dag, at vi kun har den ene halvdel af regeringens og dens forligspartiets, Venstre og De Konservatives, efterlønsprojekt, for det gør jo, at debatten både kommer til at dreje sig om selve efterlønsbegrebet og så det lovforslag, vi har liggende foran os, nemlig spørgsmålet om det latterlige efterlønsbevis, og så det, der er nok så vigtigt, nemlig medlemsbidraget.

Jeg er overbevist om, at hvis det her spørgsmål blev indbragt for Menneskerettighedskommissionen, så ville Danmark tabe. Det er forkert, når man har en social ydelse – og det er efterlønnen jo overgået til at være; hvor den i sin tid var en arbejdsmarkedsbetinget ydelse, så er det jo tydeligt nu, at den fremstår som en social ydelse – at man så stiller som betingelse, at for at være berettiget til den, ja, så skal man være medlem af en a-kasse, oven i købet en statsanerkendt a-kasse. Det er direkte i strid med de regler, som Danmark har forpligtet sig på.

Man skal jo ikke være medlem af nogen bestemt forening for f.eks. at kunne få sin folkepension. Man skal ikke være medlem af nogen bestemt forening for at være berettiget til at modtage bistandshjælp, men som hr. Dyrlund netop fastslog: Medlemskabet, kontingentet til a-kassen er porten til at komme på efterløn.

Selve det princip ønsker Fremskridtspartiet at få gjort op med, og derfor har vi også – lang, lang tid før andre partier i denne sal havde mod til det – formuleret det klare budskab, at efterlønsordningen, som vi kender den, ja, den kunne vi altså ikke blive ved med at have til evig tid.

Derfor havde og har Fremskridtspartiet to mål. Det ene er at få et arbejdsmarked, hvor der